

در حمایت از مطالبات پرستاران

بیانیه شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران

پرستاران ایران طی روزهای گذشته در اعتراض به وضعیت معیشتی و شغلی خود دست به اعتصاب و اعتراض زده‌اند. این اعتراضات که از شیراز آغاز شد و به سراسر کشور گسترش یافت، نشان از آن دارد که این قشر زحمتکش از تبعیض به ستوه آمده و اراده کرده‌اند حق خود را با توسل به حرکت جمعی از حاکمیت بگیرند.

آنها به عدم تحقق مطالبات و وعده‌های محقق نشده، معترض و خواهان امنیت شغلی هستند. پرستاران از اضافه‌کاری اجباری که موجب فرسودگی شغلی گشته، به تنگ آمده‌اند. آنها خواهان تبدیل وضعیت استخدامی خود هستند. بی‌ثباتی شغلی و بی‌گاری تحمیل شده، آسیب‌های فراوانی را متوجه آنان کرده‌است.

ریشه‌ی این مشکلات و بحران در ساختار نظام بهداشت و درمان در سیاست‌های کلان حاکمیت در عرصه اقتصادی مبنی بر کالایی‌سازی گسترده در عرصه‌های اجتماعی به ویژه در حوزه بهداشت و آموزش است. رویکردی به غایت سودمحور که به دنبال نیروی کار ارزان است.

در این رویکرد، به جای پاسخ دادن به مطالبات اقشار مختلف، حاکمیت می‌کوشد با مشت آهنین، معترضان به وضعیت موجود را منکوب و سرکوب نماید. در همین راستا شاهدیم که نهادهای سرکوبگر برآنند به اشکال مختلف پرستاران را از ادامه مطالبه‌گری و تجمع و اعتصاب منصرف نمایند. به عنوان مثال حراست بیمارستان‌ها در همسویی با نهادهای امنیتی دست به پرونده‌سازی زده، در برخی بیمارستان‌ها اختلال در روند کار بیمارستان را به گردن پرستاران می‌انداخته و با تهدید و ارباب می‌کوشد آنان را از پیگیری مطالبات منصرف نماید.

با نگاهی به مطالبات، شیوه اعتراض و ریشه‌های معضلات در نظام سلامت، می‌توان تشابه آن‌ها را در نظام آموزشی مشاهده نمود. عدم پرداخت حقوق و دستمزد بالای خط فقر تنها مشکل پرستاران نیست، بلکه کارگران و معلمان و بازنشستگان نیز خواهان دستمزد عادلانه هستند. مطالبه امنیت شغلی و تلاش برای تبدیل وضعیت استخدام امروز از بیمارستان تا کارخانه‌های پتروشیمی در جریان است. پرستاران همان چیزی را می‌خواهند که معلمان خرید خدمت و کارگران پروژه‌های نفت و گاز می‌خواهند. استفاده از ابزار تجمع و اعتصاب حقی است که کارگر و معلم و پرستار آن را فریاد می‌زنند و این همه نشان می‌دهد تمام زحمت‌کشان و کارگران در عرصه‌های مختلف با این مشکلات روبرو بوده و مطالبات مشابهی در حوزه تولیدی و خدماتی خود دارند. به عبارت دیگر امروز پرستاران، معلمان، بازنشستگان و تمام کارگران و زحمت‌کشان با یکدیگر هم‌سرنوشت هستند. از همین رو شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران از مطالبات پرستاران و اعتراضات آنان حمایت کرده و هر نوع برخورد امنیتی و انتظامی با پرستاران را محکوم می‌کند.

ما در شورای هماهنگی باور عمیق داریم مسیر تغییر و تحول بنیادین که تامین کننده حقوق اکثریت جامعه است در گرو تشکلیابی مستقل می‌باشد. امیدواریم پرستاران عزیز با اتحاد و حرکت جمعی بتوانند به مطالبات خود دست پیدا کرده و با ایجاد و گسترش تشکلهای مستقل، بیش از گذشته در مسیر خود پویا بمانند.

آنچه ما فرهنگیان ایران را با شما پرستاران وطن همراه می‌کند،
دردیست مشترک، که تدبیری برای درمان آن از سوی مسئولان این دیار
مشاهده نمی‌شود.

ما را که هم‌دردیم، همراه خود بدانید.

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران
سیام مردادماه ۱۴۰۳